

สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า ข้อเสนอแนะ

การค้นคว้านี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยในการศึกษาถึงปัญหาที่พบในชั้นเรียนของ
นิสิตนักศึกษาครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหา ทั้งที่ประสบผลสำเร็จ
ไม่ประสบผลสำเร็จและความคิดอื่น ๆ ที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ เพื่อนำไปสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา
(Simulation) ๒ แบบคือ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case study) และการแสดงบทบาท
(Role playing) แบบจำลองของปัญหานี้สร้างไว้เพื่อนำไปเป็นอุปกรณ์สำหรับฝึกนิสิตนักศึกษาครู
ให้รู้จักคิดแก้ปัญหา

การศึกษานี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาประถมศึกษา ในปีการศึกษา
๒๕๑๖ ที่ทำการฝึกสอนเด็กในระดับประถมศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า ๒ เดือนจากสถานศึกษา ๓ แห่ง
คือ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบพฤติกรรมวิกฤต (The
Critical Incident Technique) ซึ่งได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด ๑๖๕ ชุด จากจำนวน
๒๓๕ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่

สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า

๑. ปัญหาที่นักเรียนประถมศึกษาที่นิสิตระดับปริญญาตรีพบในการฝึกสอน จำนวน
มากที่สุดตามลำดับคือ
  - ๑.๑ ก้าวร้าวรังแกเพื่อน ทะเลาะกับเพื่อน
  - ๑.๒ ไม่สนใจเรียน
  - ๑.๓ คุยและส่งเสียงดังในห้องเรียน
  - ๑.๔ เรียกร้องความสนใจโดยแสดงอาการแปลก ๆ

- ๑.๕ เรียนออก
- ๑.๖ ไม่ทำการบ้าน
- ๑.๗ ขาดเรียนหนีเรียน
- ๑.๘ ไม่ทำแบบฝึกหัดและงานที่มอบให้ในชั้น
- ๑.๙ แหยมเพื่อนและล้อเลียนเพื่อน
- ๑.๑๐ ลองก่อกบฏฝึกสอน เวน แกล้งตาม ลองภูมิ

ผลการควาสวนใหญกลายคลึงกับการควาของนางสาวนันทนา จุฑังคะ และนางสาวสิริณา เล็บครุฑ ที่ศึกษาบัญชาในชั้นประถมจากนักศึกษาคู ป.กศ. และ ป.กศ.สูงตามลำดับดังนี้

ป.กศ.	ป.กศ.สูง
๑. ไม่สนใจเรียน	๑. ไม่ตั้งใจเรียน
๒. เรียนออก	๒. ก้าวร้าวรังแกเพื่อน
๓. เกเร	๓. เรียนออก
๔. หนีเรียนขาดเรียน	๔. ขวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน
๕. ขี้อาย	๕. พุกหยาบคาย
๖. กิริยาไม่สุภาพ หยิ่ง อวดดี	๖. แหยมเพื่อนในชั้นเรียน
๗. ชอบคุยในห้องเรียน	๗. ไม่ทำแบบฝึกหัด
๘. ทำตัวเป็นจุดเด่น	๘. ไม่เคารพครู
๙. พุกหยาบคาย	๙. ไม่ทำการบ้าน
๑๐. ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นไม่ได้	๑๐. ขาดเรียนบ่อย ๆ

แต่แตกต่างจากที่ศูนย์อินโนเทค (INNOTECH CENTER) ศึกษาคนควาว่า วิชา
ปัญหาที่พบมากที่สุดระดับประถมในประเทศไทย คือ

- ๑. เด็กนักเรียนแสดงความไม่สุภาพ ไม่เคารพนับถือครู
- ๒. หนีโรงเรียน
- ๓. เรียนหนังสือไม่คี่
- ๔. รบกวนชั้นในขณะครูสอน
- ๕. ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
- ๖. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว

ซึ่งเหตุที่ปัญหานัก เรียนแสดงความไม่สุภาพมีมากเป็นอันดับหนึ่งนั้นอาจเป็นเพราะว่า
กลุ่มตัวอย่างที่ศูนย์อินโนเทค ใช้นั้นเป็นครูประจำชั้น ซึ่งมีเวลาสอนและอยู่กับเด็กนานกว่า
และอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้น้อยจึงทำให้ผลแตกต่างออกไป แต่อย่างไร
ก็ตาม ปัญหาอื่น ๆ ที่พบมากก็คล้ายคลึงกัน

- ๒. หมวดหมู่พฤติกรรมของปัญหาที่พบมากตามลำดับความสำคัญ คือ
  - ๒.๑ หมวดสภาพการ เรียบการ สอน
  - ๒.๒ หมวดพฤติกรรม ก่อวุ่นชั้น เรียน
  - ๒.๓ หมวดปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ
  - ๒.๔ หมวดแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น
  - ๒.๕ หมวดพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู
  - ๒.๖ หมวดปัญหาค่านบุคลิกภาพ
  - ๒.๗ หมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย

เหตุที่พบหมวดปัญหาค่านสภาพการ เรียบการ สอนมากอาจเป็นเพราะ เด็กระดับนี้ เป็น
นัก เรียนชั้นประถมซึ่งเป็นระดับการศึกษาภาคบังคับที่ให้ทุกคนเข้าเรียน จึงมีเด็กที่มีสติปัญญา
แตกต่างกันมากจนทำให้เกิดปัญหา อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะการสอนของครูไม่ใช้วิธีการ
และอุปกรณ์ที่น่าสนใจเพียงพอ

๓. หมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนพบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้

๓.๑ ไม่สนใจเรียน ความถี่ ๕๕ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ได้ผล

- เรียกแนะนำเป็นการส่วนตัว
- ให้ความสนใจเด็ก
- ยกย่องชมเชย
- คักเตือนทันที
- ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก

ความถี่

๑๖

๘

๖

๖

๔

วิธีแก้ไม่ได้ผล

- ให้ความสนใจเป็นพิเศษ
- เรียกมาแนะนำเป็นการส่วนตัว
- ชักถามบ่อย ๆ
- ศึกษาระวัติ
- ตั้งเป็นหัวหน้ากลุ่ม
- เรียกมาตรวจงานบ่อย ๆ
- คัก

๔

๘

๗

๕

๔

๔

๔

วิธีแก้อื่น ๆ

- ให้ความสนใจเป็นพิเศษ
- คักเตือนทันที
- เรียกมาแนะนำส่วนตัว
- ไม่สนใจ
- ชมเชย

๘

๕

๔

๔

๔

สำหรับวิธีการแก้ไขของนักศึกษาครูระดับ ป.กศ. ที่ได้ผลสำคัญ ๆ คือ ให้ความสนใจ
ให้รวมกิจกรรมในการเรียนมากขึ้น และให้ความคุ้นเคยตามลำดับส่วนที่แก้ไขไม่ได้ผลมาก
ตามลำดับคือ ชักถามวากล่าวคักเตือน ทำโทษ และให้ความสนใจเด็ก วิธีอื่น ๆ ก็เสนอ

ขอความร่วมมือผู้ประกอบการ ชักถามเด็กและเอาใจใส่เด็ก

๓.๒ เรียนออนไลน์ความถี่ ๓๓ ใช้วิธีแก้อย่างสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้อย่างดี

- สอนพิเศษส่วนตัว ๕
- หมั่นถามเสมอ ๖
- ขอความร่วมมือผู้ประกอบการช่วยแก้ ๔
- กระตุ้นให้อยากเรียน ๓
- เอาใจใส่งานเป็นพิเศษ ๓

วิธีแก้อย่างไม่ดี

- สอนพิเศษให้ส่วนตัว ๕
- เอาใจใส่งานเป็นพิเศษ ๖
- เรียกให้ตอบคำถามบ่อย ๆ ๒
- ติดต่อผู้ประกอบการช่วยแก้ไข ๒

คิดวิธีแก้อื่น ๆ

- สอนพิเศษส่วนตัว ๕
- เอาใจใส่งานเป็นพิเศษ ๔
- ติดต่อผู้ประกอบการช่วยแก้ไข ๔

สำหรับการแก้ปัญหาการเรียนออนไลน์ ของครูระดับ ป.๓ ที่ให้ความสำคัญลำดับความสำคัญ คือ สอนพิเศษ ให้ความสนใจมากขึ้น และชักถามเด็กมากๆ เวลาสอน ส่วนวิธีแก้อย่างไม่ดี ผลมากที่สุดคือ ให้ทำงานเพิ่มขึ้น ให้ความสนใจเด็กมากขึ้น และชักถามวาทะถกเถียงตามลำดับวิธีแก้อื่น ๆ ก็ได้เสนอ สอนพิเศษ ตักเตือน และขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ

๓.๓ ไม่ทำการบ้านพบความถี่ ๓๑ ใช้วิธีแก้อย่างสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้อย่างดี

- เรียกชักถามแนะนำส่วนตัว ๕
- ให้ความเป็นกันเอง ๕

ความดี

- สอนพิเศษส่วนตัว ๓
- ให้ความเวลาพัก ๓
- ติดต่อผู้ปกครองทั่วชั้น ๒

วิธีแก้ไขไม่ผล

- เรียกมาซักถามแนะนำส่วนตัว ๕
- เอาใจใส่งานเป็นพิเศษ ๓
- เรียกมาทำคอนเล็ก เรียนกับครู ๓
- ๓ ๒
- ๓ ๒

คิดวิธีแก้อื่น ๆ

- เอาใจใส่งานเป็นพิเศษ ๖
- ติดต่อผู้ปกครองทั่วชั้น ๒
- ให้ความสนมคบแบบฝึกหัด ๒

๓.๕ ขาดเรียน หนีเรียน - ความดี ๒๗ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ไขไม่ผล

ความดี

- สืบหาสาเหตุที่แท้จริง ๑๐
- ให้ความรัก ๕
- เรียกมาพูดคุยแนะนำ ๓
- ช่วยสอนพิเศษ ๒

วิธีแก้ไขไม่ผล

- เรียกมาอบรมชี้แจงส่วนตัว ๕
- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยแก้ไข ๕
- ให้ความเป็นกันเอง ๒
- แจกครูประจำชั้นให้ทราบ ๒
- พยายามจูงใจให้เด็กมาเรียน ๒

วิธีแก้อื่น ๆ	ความถี่
- ช่วยสอนพิเศษ	๓
- ให้ความสนใจเด็กเป็นพิเศษ	๓
- ตักเตือน	๒
- ติดต่อขอความร่วมมือจากทางบ้าน	๒

นักศึกษาครู ป.กศ. ใช้วิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับนี้ที่ไ้ผลมากที่สุดคือ ขอความร่วมมือผู้ปกครอง และชักตามวากล่าวตักเตือนตามลำดับ ที่ไ้ผลน้อยคือ สักตามแล้ววากล่าวตักเตือน และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง วิธีแก้อื่นที่เสนอก็คือ ให้ความสนใจเพิ่มขึ้น

๓.๕ ไ้ทำแบบฝึกหัดและงานที่มอบให้ทำในชั้น ความถี่ ๒๒ วิธีแก้อื่น ๆ ดังนี้

วิธีแก้อื่น ๆ	ความถี่
- เรียกมาพูดคุยแนะนำส่วนตัว	๘
- ใ้กำลังใจ	๔
- ให้ความสนใจงานเป็นพิเศษ	๔
- แกล้งชมค่อนหาเพื่อน	๓
- ตัก	๒
- แจงผู้ปกครองทวนชั้น	๒

วิธีแก้อื่น ๆ

- เรียกพูดคุยแนะนำส่วนตัว	๔
- ใ้ให้ความสนใจงานเป็นพิเศษ	๓
- ตัก	๒

วิธีแก้อื่น ๆ

- ใ้กำลังใจในการทำงาน	๓
- เรียกพูดคุยแนะนำส่วนตัว	๓
- ใ้ให้ความสนใจเด็กมาก ๆ	๒

๔. หมวดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนขึ้นเรียนพบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้
- ๔.๑ เรียกร้องความสนใจด้วยวิธีการแปลก ๆ ความถี่ ๔๓ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ ดังนี้
วิธีแก้โดย	ความถี่
วิธีแก้โดยผล	
- ตักเตือนอบรมทันที	๗
- จัดกิจกรรมให้ได้แสดงออก	๕
- สืบประวัติแล้วแนะนำ	๔
- ตั้งเป็นหัวหน้าคูแลชั้น	๔
- เรียกมาตกลงเกี่ยวกับพฤติกรรม	๔
- ๓	๓
- เรียกมาตักเตือนส่วนตัว	๒
วิธีแก้ไม่โดยผล	
- ตักเตือนอบรมทันที	๘
- ไม่สนใจ	๕
- ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง	๔
- เรียกมาตักเตือนส่วนตัว	๓
- ๓	๒
วิธีแก้โดยอื่น ๆ	
- ๓	๒
- ๓	๒
- ขอความร่วมมือทางนายช่วยแก้	๒
- สืบประวัติแนะนำ	๒
- ๔.๒ คุยและส่งเสริมสิ่งดีในท้องใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ ดังนี้
วิธีแก้โดย	ความถี่
วิธีแก้โดยผล	
- เรียกอบรมส่วนตัว	๖
- เรียกมาตกลงเรื่องพฤติกรรม	๔

"This document is the property of the Thailand Information Center (TIC), Chulalongkorn University and is to be returned within two weeks to the Thailand Information Center, Ratasart Building 3, Chulalongkorn University"

๘๘

ความถี่

- ตักเตือนแนะนำทันที ๓
- ไม้ให้พัก ๓
- เอาใจใส่เป็นพิเศษ ๒
- จอหงา ๒
- เรียกให้คอยบ่อย ๆ ๒
- ตั้งเป็นหัวหน้า ๒

วิธีแก้มือคด

- ตักเตือนแนะนำทันที ๓
- ให้แยกที่นั่งคนคุยกัน ๓
- ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ๓
- ห้ามคุย ๒
- ตั้งเป็นหัวหน้า ๒

กัควิธีแก่อื่น ๆ

- ๑ ๓
- ตักเตือน ๓
- ๒ ๒

นักศึกษาครูระดับ ป.กศ. แก้มือเหตุเดียวกันนี้คดมากที่สุดคือ ทำโทษ ตักเตือน ให้รับผิดชอบ ไหว้รวมกิจกรรม และแก้มือคดมากที่สุด คือ ชักถาม และทำโทษ วิธีอื่น ๆ ที่เสนอให้แก้มือ ทำโทษ กับให้งานเพิ่ม

จะเห็นได้ว่าวิธีระดับปริญญาตรีแก้มือหากการคุยด้วยวิธีละมุนละม่อมกว่า

๔.๓ แหะเพื่อนล่อเพื่อนพบความถี่ ๒๑ ใช้วิธีแก้มือสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้มือคด

ความถี่

- เรียกตักเตือนส่วนตัว ๔
- ตักเตือนทันที ๕

ความดี

- เรียกมาแนะนำการปฏิบัติตัว
วิธีแก้ไขไม่ไคผล

๓

- ตักเตือนทันที ๓
- เรียกตักเตือนส่วนตัว ๒
- ให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษ ๒

คิดวิธีแก้อื่น ๆ

- ตักเตือนทันที ๓
- ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก ๓
- ใ้หนึ่งคนเคี่ยว ๒
- คัด ๒

๕.๕ เล่นกับเพื่อนเวลาเรียน ความดี ๑๕ ใช้วิธีแก้ไขสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ไขไม่ไคผล

ความดี

- เรียกมาแนะนำส่วนตัว ๕
- ตักเตือนทันที ๒
- ชักความบอข ๆ ๒
- หาโอกาสชมเชยยกย่อง ๒

วิธีแก้ไขไม่ไคผล

- อบรมรวมในชั้น ๓
- ให้ความสนใจพิเศษ ๒

วิธีแก้อื่น ๆ

- แนะนำส่วนตัว ๑

๕. หมวดปัญหาเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ พบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้

๕.๑ พูคจาไม่สุภาพหยาบคาย ความดี ๑๕ ใช้วิธีแก้ปัญหาคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ไคผล

ความดี

- คัก เตือนอบรมทันที

๓

วิธีแก้ไม่ไคผล

- คัก เตือนอบรมทันที

๕

- ๓

๒

- เอาใจใส่เป็นพิเศษ

๒

คิควิธีแก้อื่น ๆ

- อบรมคัก เตือนทันที

๒

- ๓

๒

นักศึกษาครูฝึกสอนระดับ ป.กศ. ใช้วิธีแก้ที่ไคผลคือ ว่ากล่าวคัก เตือน ชักถาม
 ความเป็นอยู่ทางบ้าน ส่วนวิธีแก้ไม่ไคผลมากที่สุดตามลำดับคือ ว่ากล่าวคัก เตือนและทำโทษ
 ๕.๒ กิริยาไม่เรียบร้อย เช่น แกล้งพุกกับโต๊ะ กระโดดทำสิ่ง ๆ ๕.๓ ตะเะโต๊ะ
 ความดี ๑๔ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ไคผล

ความดี

- คัก เตือนอบรมส่วนตัว

๒

- ไม่สนใจพฤติกรรม

๒

วิธีแก้ไม่ไคผล

- คัก เตือนอบรมส่วนตัว

๖

- บอกครูพี่เลี้ยง

๒

คิควิธีแก้อื่น ๆ

- เอาใจใส่เป็นพิเศษ

๓

- ๓

๓

๕.๓ มาสายเข้าห้องฯ ความถี่ ๑๓ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้	ความถี่
วิธีแก้โดยผล	
- เรียกมาซักถามแนะนำส่วนตัว	๔
วิธีแก้ไม่โดยผล	
- เรียกมาซักถามแนะนำส่วนตัว	๒
- ขอความร่วมมือทางบ้านช่วยแก้	๔
คิดวิธีแก้อื่น ๆ	
- เรียกมาสอนพิเศษ	๒

นักศึกษาครูระดับ ป.กศ. ใช้วิธีแก้ที่โดยผลมากที่สุดคือ ขอความร่วมมือจากผู้นปกครอง และสอบถามแนะนำตักเตือน ส่วนที่ไม่โดยผล คือ ตักเตือน ทำโทษ วิธีแก้ที่เสนอคือ ขอความร่วมมือผู้นปกครองช่วยแก้ไข

๕.๔ หลับในชั้นเรียน ความถี่ ๑๓ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ

วิธีแก้	ความถี่
วิธีแก้โดยผล	
- เรียกตักเตือนแนะนำส่วนตัว	๔
- ตักเตือนแนะนำทันที	๒
วิธีแก้ไม่โดยผล	
- เรียกตักเตือนแนะนำส่วนตัว	๓
คิดวิธีแก้อื่น ๆ	
- โกลลตักเป็นกันเองกับเด็ก	๒

๕.๕ พุศโกหกความถี่ ๘ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ คือ

วิธีแก้	ความถี่
วิธีแก้โดยผล	
- ศึกษาสาเหตุแนะนำตักเตือน	๓
วิธีแก้ไม่โดยผล	
- ตักเตือนส่วนตัว	๓

คิควิชีแกอื่น ๆ	ความดี
- ตักเตือน	๑
- ชูจะตี	๑
- ทักคอบุปครองรวมแก้ไข	๑

สำหรับนักศึกษาครู ป.กศ. ใช้วิธีแก้ไขผลมากที่สุดคือ ขอความร่วมมือผู้ปกครอง และที่ไม่ได้ผลมากที่สุดคือทำโทษ

๕.๖ ลักษณะ ความดี ๗ ใช้วิธีแก้ปัญหาคำคัญ ๆ คือ วิธีแก้ไขผล

- เรียกคุยตักเตือนส่วนตัว ๘

วิธีแก้ไขไม่ผล

- แจ้งผู้ปกครองช่วยแก้ไข ๑
- ตักเตือน ๑
- คุย ๑
- คุยแลกเปลี่ยนไกลชีวิต ๑

คิควิชีแกอื่น ๆ

- ให้ความไกลชีวิตเป็นกันเอง ๒

สำหรับนักศึกษาครูระดับ ป.กศ. ใช้วิธีแก้ไขผลที่สุดคือ ชักถามแนะนำตักเตือน ขอความร่วมมือจากเพื่อนเด็ก และชักถามแนะนำตักเตือน ที่ไม่ผลคือ ชักถามชี้ให้เห็นโทษ ของการขโมย ทำโทษ และช่วยให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ ด้วยความดีใกล้เคียงกัน

๖. หมวดปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวผู้อื่น พบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้

๖.๑ รังแกเพื่อน วกตอยในห้อง พันแทง ทะเลาะกับเด็กอื่น ความดี ๙๐

ใช้วิธีแก้ปัญหาคำคัญ ๆ คือ

วิธีแก้ไขผล	ความดี
- เรียกมาคุยเป็นกันเองแนะนำ	๘
- ตักเตือนทันที	๗

— แต่งตั้งเป็นหัวหน้าต่าง ๆ	๖
— เรียกพบขอสัญญาไม่ทำอีก	๖
— เรียกมาสอบถามสั่งสอน	๕
— เรียกมาอบรมสวนศิว	๔
— เอาใจใส่เป็นพิเศษ	๔
— ๓	๓
— แจงผู้ปกครองให้ตักเตือน	๓
วิธีแก้ไขไม่ผล	
— ตักเตือนทันที	๑๒
— เอาใจใส่เป็นพิเศษ	๘
— ตั้งเป็นหัวหน้าต่าง ๆ	๗
— เรียกอบรมสวนศิว	๗
— ๓	๖
— ให้อภัย	๕
— ไม่ให้เพื่อนพ้องช่วย	๓
— แยกให้หนึ่งคนเดียว	๓
วิธีแก้ไขอื่น ๆ	
— แจงปกครองตักเตือน	๗
— ให้ความรักกับเด็กมาก ๆ	๖
— ๓	๖
— ไขหลักจิตวิทยาแก่	๔
— เรียกอบรมสวนศิว	๓
— ให้ทำงานมากกว่าปกติ	๓

นักศึกษาระดับ ป.กศ. ใช้การแก้ปัญหาวิธีเดียวกันนี้โดยผลมากที่สุด คือ ชักถามวาทถาว
ตักเตือน ทำโทษ และให้ความคุ้นเคย ส่วนวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ผลมากที่สุดคือ ชักถามวาทถาวตักเตือน
และทำโทษ

จะเห็นว่าผู้วิจัยระดับปริญญาตรีใช้วิธีการแก้ปัญหาละมุนละม่อมกว่า

๗. หมวดปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู พบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้

๗.๑ ลอจก็กับครูฝึกสอน แกล้งยวน ลอจภูมิ ชี้นำเวลาพูด แกล้งถาม

มีจำนวนความถี่ ๑๕ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ คือ

วิธีแก้โดยผล

ความถี่

- ให้ความสนใจเขามาก ๆ

๖

- เรียกมาพูดคุยส่วนตัว

๕

- ตักเตือนทันที

๓

วิธีแก้ไม่โดยผล

- ตักเตือนทันที

๔

- คุย

๓

- ให้ความสนใจสนมควย

๒

- ไม่สนใจการกระทำ

๒

- คุย

๒

วิธีที่อื่น ๆ

- ไม่สนใจการกระทำ

๓

- แนะนำตักเตือนทันที

๒

- เตือนทั้งชั้น

๒

สำหรับนักศึกษาครู ป.กศ. ใช้วิธีแก้โดยผลความลำดับคือ ทำโทษ ชักถาม และให้รวมกิจกรรมในชั้น ส่วนวิธีแก้ไม่โดยผลคือ ชักถาม ไม่เข้มงวดการสอบ และทำโทษ วิธีแก้ที่เสนออื่น ๆ คือ วากลาวตักเตือน เอาใจใส่เด็ก และให้รางวัลตามลำดับ

๗.๒ ไม่เชื่อฟังครู ชักคำสั่ง เบี่ยงทุกครั้งที่ตั้ง ความถี่ ๑๕ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ ดังนี้คือ

วิธีแก้โดยผล

ความถี่

- สร้างความสนิทสนมควย

๕

ความดี

- เรียบมาตัก เตือนสวนตัว ๓
- ขอความร่วมมือผู้ปกครองแก้ไข ๒
- วิธีแก้ไขไม่ไคผล
- เรียบมาตัก เตือนสวนตัว ๓
- ศี ๒
- ศีกวิธีแก้อื่น ๆ ๒
- ศี ๒

๓.๓ ไม่พูดกับครู ตามไม่คอบ ความดี ๑๐ ใช้วิธีแก้ปัญหาคำคัญ ๆ ดังนี้คือ
วิธีแก้ไขไม่ไคผล ความดี

- ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ๓
- วิธีแก้ไขไม่ไคผล
- เรียบมาคุยสวนตัว ๒
- ศีกวิธีแก้อื่น ๆ ๓
- ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก ๓

สำหรับนักศึกษาครูระดับ ป.กศ. ใช้วิธีแก้แล้วแต่ไม่ไคผลเลยคือ ให้ความสนใจใส่เด็ก

๔. หมวดปัญหาความบุคลิกภาพ พบปัญหาสำคัญ ๆ และวิธีแก้ดังนี้
๔.๑ ซึมเหมอลอย เจ็บขริม ความดี ๑๖ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ คือ
วิธีแก้ไขไม่ไคผล ความดี

- คุยให้ความเป็นกันเอง ๔
- ให้ความสนใจ ๒
- วิธีแก้ไขไม่ไคผล
- ให้อำลังใจยกย่อง ๕
- สอดถามสาเหตุตักเตือน ๔
- เรียบคอบขอย ๆ ๒

คิดวิธีแก้อื่น ๆ

ความดี

- ให้อำนาจใจ

๒

๘.๒ เขากับเพื่อนไม่ได้ ความดี ๑๓ ใช้วิธีแก้สำคัญ ๆ คือ

วิธีแก้ไคผล

ความดี

- ให้ความรักเป็นพิเศษ
- แนะนำให้เพื่อนให้ความเห็นใจ

๒

๒

วิธีแก้ไม่ไคผล

- ชักถามสาเหตุแล้วตัดเคือง
- ให้ความรักพิเศษ

๒

๒

คิดวิธีแก้อื่น ๆ

- ให้อำนาจใจ
- ให้ออกาสแสดงความสามารถ
- จัดกิจกรรมให้ใคร่ทำร่วมกับเพื่อน ๆ

๑

๑

๑

สำหรับการแก้ปัญหาของนักศึกษาครูระดับ ป.กศ. ใช้วิธีแก้ปัญหาที่ไคผล คือ ขอความร่วมมือจากเพื่อน ให้ความสนใจเพิ่มขึ้น และให้แสดงความสามารถ ที่ไม่ไคผล คือ ชักถามแนะนำ และทำโทษ วิธีแก้อื่น ๆ คือให้ร่วมงานกับเพื่อนมาก ๆ

๘.๓ ไม่เชื่อมั่นไม่กล้าแสดงออก ถ้าพูดกับครูก็จะร้องไห้ ความดี ๕ ใช้วิธีแก้ปัญหาสำคัญ ๆ ดังนี้

วิธีแก้ไคผล

ความดี

- พยายามให้รวมกิจกรรมเสมอ ๆ
- สอนพิเศษ
- ให้ทำงานใกล้ ๆ กับครู
- ตักเคือง
- ให้พูดซ้ำใหม่
- ให้ความสนใจพิเศษ

๑

๑

๑

๑

๑

๑

วิธีแก้ไขไม่ไกล

ความถี่

- จัดกิจกรรมให้ได้ถึงความถี่บ่อย ๆ ๕
- อบรมชี้แจงรวม ๆ ในชั้น ๑
- ไม่สนใจ ๑
- แนะนำให้เพื่อน ๆ เป็นกันเองกับเขา ๑
- ชมเชยเมื่อแสดงออก ๑
- แกล้งมองบ่อย ๆ ๑
- ให้ความสนใจพิเศษ ๑

วิธีแก้ไขอื่น ๆ

- อบรมชี้แจงรวม ๆ ๑
- ขอความร่วมมือทางบ้านช่วยแก้ ๑
- เรียงมาชี้แจงส่วนตัว ๑
- ลดสิทธิบางประการ ๑

๕. หมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย เช่น สุขภาพไม่แข็งแรง สายตาสั้น หูตึง ปากแหว่ง ซี่ล้ม มีจำนวนน้อยมาก

จากปัญหาทั้งปวงเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหาไว้ ๒ ประเภท คือ การศึกษาเป็นรายกรณี ๒๐ กรณี และการแสดงบทบาท ๒๐ บทบาท รวมเป็นแบบจำลองของปัญหาทั้งหมด ๔๐ กรณี ซึ่งครอบคลุมปัญหาต่าง ๆ แบบจำลองของปัญหาได้แสดงไว้ในภาคผนวก

แบบจำลองของปัญหาที่สร้างไว้นี้ เพื่อเป็นอุปกรณ์ในการฝึกให้นักเรียนครูได้รู้จัก คิดค้นวิธีแก้ปัญหาคติกรรมของนักเรียน เป็นการเตรียมตัวให้นักเรียนครูได้เรียนรู้ และค้นหาวิธีแก้ปัญหานั้น อันอาจจะเกิดได้ในห้องเรียน

กลุ่มผู้วิจัยได้ร่วมกันลงนามแบบจำลองส่วนหนึ่งนี้ ไปใช้กับนิสิตปีที่ ๒ ของ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน ๒๐ คน

วิธีสอนโดยใช้แบบจำลองนี้ มีวิธีการดังต่อไปนี้

ก. การศึกษาเป็นรายกรณี

๑. การทำความเข้าใจเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เตรียมรายละเอียดที่จะให้นิสิตเกี่ยวกับ

ก. ความหมายของการศึกษาเป็นรายกรณี

ข. ความมุ่งหมายของการฝึกใช้การศึกษาเป็นรายกรณี

ค. ให้นิสิตทราบถึงสิ่งที่เขาจะต้องทำ

๒. การแก้ปัญหา นิสิตแต่ละคนจะได้รับ การศึกษาเป็นรายกรณี คนละ ๑ ชุด และกระดาษที่จะเขียน "วิธีแก้ปัญหา" นิสิตจะต้องศึกษาวิธีแก้ปัญหาค้าง ๆ จากการศึกษาเป็นรายกรณี และเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา โดยบางคนอาจทำไม่ตรงกับคนอื่น

๓. การอภิปราย เมื่อนิสิตตอบคำถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำคำตอบเหล่านั้น มาแจกแจงวิธีการแก้ปัญหาให้ดู และเปิดให้มีการอภิปรายวิธีการแก้ปัญหของผู้อื่น หลังจากนั้น มีการสรุปการแก้ปัญหาไว้วคย จึงจะได้วิธีแก้ปัญหหลาย ๆ อย่างที่อาจประสบผลสำเร็จได้

ข. การแสดงบทบาท

๑. การทำความเข้าใจเบื้องต้น รายละเอียด (Information) ที่ผู้สอนจะต้องจัดให้นิสิต

ก. ความหมายของการแสดงบทบาท

ข. ความมุ่งหมายของการฝึกใช้วิธีการนี้

ค. บทบาทที่นิสิตต้องแสดง

๒. การเตรียมและการแสดงบทบาท

กลุ่มผู้วิจัยได้อธิบายถึงสถานการณ์ของบทบาท โดยแจกบทบาทของครู และนักเรียน ให้นิสิตทุกคนในชั้น สำหรับผู้ที่ออกมาแสดงบทบาทนั้น แจกเฉพาะบทบาทที่ตนจะต้องแสดงเท่านั้น ในการทดลองครั้งนี้ นิสิตทุกคนในชั้นมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทด้วย เมื่อผู้แสดงเข้าใจในบทบาทของตน แล้วก็ให้ดำเนินการแสดง

๓. หลังจากแสดงบทบาทเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ให้ผู้ร่วมแสดงเขียนวิจารณ์ การแก้ปัญหาของผู้ที่ออกมาแสดง แล้วรวบรวมคำตอบ และอ่านข้อวิจารณ์ให้ผู้ร่วมแสดงได้ฟัง พร้อมทั้งชี้แจงให้รู้สึกเห็นว่าการใช้ การแสดงบทบาทนี้จะทำให้สามารถ รวบรวมวิธีการแก้ปัญหา ได้หลายวิธีเช่นกัน

ก. ได้แจกแบบสำรวจความเห็นของนิสิตต่อการเรียนด้วยวิธีนี้ ซึ่งได้แสดงไว้ในตาราง

ตาราง ๑๑ แสดงความคิดเห็นของนิสิต ต่อการเรียนแก้ปัญหาด้วยวิธีใดแบบจำลอง ของปัญหาทั้งสองแบบ

	มากที่สุด %	มาก %	ปาน กลาง %	น้อย %	น้อยที่ สุด %
๑. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้เพิ่มพูนความรู้ในการ แก้ปัญหาของนักเรียนเพียงใด	๕๑.๕๒	๓๖.๒๐	๑๔.๐๘	—	—
๒. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้สามารถนำไปใช้แก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้กี่เพียงใด	๔๑.๓๖	๔๓.๖๓	๓๔.๐๘	๕.๕๒	—
๓. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้ท่านอยากคิดแก้ปัญหา นักเรียนมากน้อยเพียงใด	๒๕.๕๖	๕๓.๑๖	๕.๕๒	๔.๓๖	—
๔. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ ช่วยให้สมาชิกมีส่วนร่วม เพียงใด	๑๕.๐๘	๕๒.๓๖	๒๓.๔๐	๕.๓๖	—
๕. ท่านคิดว่าแบบจำลองของปัญหา ช่วยให้ท่าน เกิดความรู้สึกว่าท่านเข้าไปแก้ปัญหาจริง ๆ มากน้อยเพียงใด	๑๕.๒๔	๒๘.๕๖	๕๓.๑๖	—	—
๖. ท่านคิดว่าวิธีการใดแบบจำลองของปัญหาจะสามารถ รวบรวมวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนได้มากน้อย เพียงใด	๕.๓๖	๒๑.๔๘	๓๓.๓๖	—	—

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

	มากที่สุด %	มาก %	ปานกลาง %	น้อย %	น้อยที่สุด %
๗. ท่านได้ฝึกแบบจำลองของปัญหา ท่านคิดว่า ท่านสามารถจะตัดสินใจ แก่ปัญหาของนักเรียน ได้เพียงใด	๔.๗๖	๓๓.๓๖	๕๖.๓๖	๕.๕๒	—
๘. ท่านเห็นด้วยกับวิธีสอนแก่ปัญหาของนักเรียนโดย ใช้แบบจำลองของปัญหานี้มากน้อยเพียงใด	๑๕.๐๔	๕๖.๓๖	๒๓.๕๐	๔.๗๖	—
๙. ท่านคิดว่าวิธีฝึกแก่ปัญหา โดยใช้แบบจำลอง ของปัญหานี้ให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน มากกว่าการบอกให้แก่ปัญหามากน้อยเพียงใด	๒๓.๕๐	๕๖.๕๔	๒๕.๕๖	๔.๗๖	—
๑๐. ท่านคิดว่า ควรใช้วิธีการสอน โดยใช้แบบจำลอง ของปัญหาแบบนี้ ในสถาบันฝึกหัดครูมากน้อย เพียงใด	๕๖.๓๖	๒๕.๕๖	๑๕.๒๕	—	๔.๗๖

จากตารางนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้จะใช้แบบจำลองของปัญหาเพียงส่วนหนึ่งมาฝึกนิสิต
คิดแก้ปัญหา นิสิตส่วนมากก็มีความเห็นว่า วิธีการสอนแก่ปัญหาโดยใช้แบบจำลองทั้ง ๒ แบบนี้
เป็นวิธีที่มีประโยชน์ในชั้นย่ำๆ ให้สามชิกทุกคนอยากคิดแก้ปัญหา และมีส่วนร่วมในการคิด
แก้ปัญหา ให้ความเพลิดเพลิน และควรนำวิธีการสอนแบบนี้มาใช้ในสถาบันฝึกหัดครู

ข้อเสนอแนะ

๑. จากผลการค้นคว้าวิธีแก้ปัญหของนิสิตในระดัปญญาตรีนี้ น่าจะได้นำไปเสนอให้นักศึกษาคณะครูที่จะออกฝึกสอนได้ทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้มีความพร้อมและความมั่นใจที่จะเผชิญกับปัญหาจริง ๆ ในชั้นเรียน
๒. ผู้ค้นคว้ามีความคิดเห็นว่าควรมีเอาแบบจำลองของปัญหาที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาที่พบนั้นไปฝึกเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกจากแบบจำลองก่อนออกฝึกสอนจะมีความแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกในคานาใดหรือไม่
๓. ผลการค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูและโรงเรียนที่จะนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๔. น่าจะได้มีการศึกษาถึงวิธีการที่นักเรียนอยากให้ครูใช้แก้ปัญหาคาง ๆ เพื่อจะเป็นแนวทางแก้ปัญหของครูได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน
๕. น่าจะได้นำปัญหาและวิธีแก้ที่พบไปสร้างเป็นแบบจำลองไว้ฝึกแก้ปัญหามากกว่านี้
๖. น่าจะได้มีการศึกษาปัญหาที่ครูประจำการพบ แล้วนำไปสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา ไว้ฝึกนิสิตนักศึกษาคณะครูต่อไป

บรรณานุกรม